

Đề bài:

Kể lại truyện

THÀNH GIÓNG

bằng lời văn
của em.

Bài làm

Nhắc tới tinh thần yêu nước và sức mạnh bảo vệ làng xóm của nhân dân ta, tôi lại nhớ đến nhân vật Gióng – cậu bé lên ba mà vẫn không biết nói biết cười. Truyện kể rằng:

Ngày xưa ngày xưa, có đôi vợ chồng nghèo sống trong túp lều tranh. Một hôm, nghe người vợ đi làm đồng ướm thử vào bàn chân không lò bồng về nhà thụ thai. Mười hai tháng sau, bà sinh ra một bé trai rất kháu khỉnh. Hai vợ chồng hạnh phúc đến nghẹn ngào nước mắt. Bà mẹ đặt tên con là Gióng. Lạ kỳ thay, em bé lên ba mà vẫn không biết nói, biết cười. Thấy vậy, bố mẹ em buồn lắm. Thuở đó, giặc Ân sang xâm chiếm nước ta. Chúng vô cùng bạo ngược, đi đến đâu là giết người, cướp của đến đấy. Chúng còn đốt làng, đốt xóm, bóc lột sức lao động của dân nghèo. Đất nước ta lâm vào tình thế “Ngàn cân treo sợi tóc”, nhà vua hết sức lo lắng bèn sai sứ giả đi tìm người tài giỏi. Một hôm, nghe sứ giả bắc loa kêu gọi trai làng đi đánh giặc, Gióng liền bật dậy đòi mẹ mời sứ giả vào nhà. Bà mẹ hết sức ngạc nhiên và chạy ra đón sứ giả. Cậu bé nói với sứ giả về tâu với vua rèn roi sắt, áo giáp sắt, nỏ sắt và một con ngựa sắt để cậu đi đánh giặc. Sứ giả thấy Gióng còn nhỏ mà rất có khí phách nên liền thưa ngay với vua. Từ hôm đó, Gióng ăn rất khỏe và lớn nhanh như thổi. Cậu ăn nhiều đến mấy vẫn không no, tưởng như số gạo ấy phải ăn trong mấy tháng trời mà loáng một cái cậu đã ăn hết sạch. Thấy vậy, bà con đem góp gạo cho Gióng ăn. Trong khi đó, hàng nghìn thợ rèn đang đúc vũ khí ngày đêm để cho Gióng ra trận. Giặc tràn đến chân núi Trâu, vào lúc đó sứ giả cho người mang vũ khí tới. Gióng vươn vai trở thành tráng sĩ. Cậu chào mẹ và bà con dân làng rồi nhảy lên ngựa. Cả người lẫn ngựa như lao vút ra trận.

Vừa ra tới trận địa, Gióng tung hoành ngang dọc, tả đột hữu xung. Giặc chết như rạ. Bỗng gãy sắt gãy, nhanh như chớp, Gióng nhổ tre bên đường làm vũ khí mới. Bọn giặc còn sống chạy tán loạn để rồi giẫm đạp lên nhau, chết không biết bao nhiêu mà kể. Khi đất trời không còn bóng giặc, Gióng phi ngựa lên núi Sóc, cởi bỏ áo giáp sắt vái tạ mẹ rồi cùng ngựa bay về trời.

Vua phong sắc Thánh Gióng và bà con lập đền thờ tại quê nhà. Đến nay vẫn còn một số di tích còn lưu lại từ cuộc chiến đấu của Gióng.

Thánh Gióng đúng là biểu tượng rực rỡ về ý thức và sức mạnh bảo vệ đất nước của nhân dân ta.